

To seveda ni bilo res. Res je bilo samo, da je bil trgovec v Ciglerjevi ulici škilast. Nekaj podobnega se je zgodilo Šonetu, vendar Landi tega ni mogel vedeti.

»Saj verjamem,« je rekel, »ampak z nami kljub temu ne moreš. Z nami je zate kljub temu pretežko.«

»Pretežko praviš! Zame ni nič pretežko.«

»Ni pretežko!« je rekel Landi. »Mar bi si upal pri belem dnevu dvigniti predpražnik pred trgovino? Železen predpražnik pred trgovino v Ljubljanski ulici?«

»Upal bi si.«

»Mar bi se upal spustiti v klet?«

»Tudi v klet bi se spustil.«

»In vzel bi dvajset jajc in kolikor je potrebno masti?«

»Vzel bi trideset jajc in kolikor je potrebno masti.«

»In vsa ta jajca bi pojedel?«

»Ne, prav vseh jajc ne bi mogel pojesti.«

»No, vidiš,« je rekel Landi. »Ne moreš. Mi jajca tudi pojemo.«

Nato se je še zasmeljal in mi obrnil hrbet.

K besedi ga je pripravila šele mati. Slekla se je za vrati, in kakor hitro je legla k Jasni in jo zbudila, se je prekrizala in pričela moliti. Češčena Marija in Angel varuh sta veljala zanjo in za nas. Potem je za trenutek premolknila, in ne da bi razklenila roke, je rekla:

»Še očenaš za očeta.«

(Se nadaljuje)

PRAZNINA

Milena Merlak

Napila sem se noči,
hlastno sem vsrkala vase
bleščečo temo njenih kapelj.

Prazne prsi
me več ne mučijo
s strahom zločinca.

Pijana kličem
praznino brez dna,
brez samozavestnih tal,
kjer se
razbijajo
streznjeni.